DARSHAN SINGH

SANT MAT

ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΟΥ ΘΕΤΙΚΟΥ ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΥ

Η

ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

45 175 Naperville Rd., Naperville. IL 60563
and 2 Canal Road, Vijay Nagar, Delhi 110009, India

Υπεύθυνος για την Ελλάδα :
Dr. Γαβριήλ Σιμονέτος
Email : gaby.simonetos@gmail.com
Κολοκοτρώνη 28 - Φιλοθέη - Τ.Κ. 152 37
Tel.: 6932233989

Επιστήμη της Πνευματικότητας
Email Γραμματεία : sos.satsang@gmail.com
Χαλκηδόνος 3, 11527 Athens – Greece

Science of Spirituality : **https://www.sos.org/el/**

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ
http://www.sos.org/el

ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΟΥ ΘΕΤΙΚΟΥ ΜΥΣΤΙΚΙΣΜΟΥ

Η

ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ ΤΩΝ ΤΕΛΕΙΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ

Ποιος είναι ο προορισμός μας και τι ζητάμε σ'αυτή τη ζωή; Ας σκεφθούμε τη θέση μας και ας αποφασίσουμε τι είναι εκείνο στο οποίο θα πρέπει να δώσουμε προτεραιότητα.

Γεννηθήκαμε με την ανθρώπινη μορφή. Είμαστε έμψυχα σώματα και η ψυχή μας είναι κάτι θεϊκό και για την ακρίβεια, είναι της ίδιας ουσίας με τον θεό. Ο θεός δημιούργησε πάρα πολλές έμψυχες οντότητες, αλλά είναι μόνο μέσα από την ανθρώπινη μορφή που μπορούμε να επιτύχουμε το σκοπό της ζωής, που είναι η αυτογνωσία και η πραγμάτωση του θεού.

Δυστυχώς σαν άνθρωποι, έχουμε ξεχάσει ότι είμαστε ψυχές και έχουμε τόσο πολύ προσκολληθεί στο φυσικό μας σώμα που νομίζουμε ότι δεν είμαστε τίποτα περισσότερο από αυτό το σάρκινο σώμα. Έτσι, ενώ ο ίδιος ο θεός ζει μέσα μας, όσο και αν αυτό φαίνεται παράδοξο, δεν μπορούμε ούτε να τον δούμε ούτε να τον ακούσουμε. Ενώ είναι πολύ κοντά σε μας, συγχρόνως είναι και μακριά μας. Είναι σαν ένα ζευγάρι που ζει μέσα στο ίδιο σπίτι, αλλά ο άνδρας και η γυναίκα δεν έχουν ποτέ μιλήσει ούτε έχει δει ποτέ ο ένας το πρόσωπο του άλλου.

Αν ψυχή και θεός είναι στο ίδιο σώμα, πώς μπορούν να συναντηθούν; Ποιά ήταν η αιτία του χωρισμού και της απομάκρυνσης από την Πηγή μας, που μας κόστισε, για χάρη μερικών παροδικών στιγμών ευτυχίας, τόση Εσωτερική θλίψη και μοναξιά;

Απαντήσεις σ'αυτές τις ερωτήσεις δε μπορεί να βρει κανείς εύκολα σε βιβλία, όσο ψηλής διανόησης και αν είναι αυτά. Το πρόβλημα της ζωής και τού θανάτου μπορεί να εξηγηθεί σε μας, μόνο από κάποιο φωτισμένο άτομο που να έχει ήδη λύσει αυτό το πρόβλημα για τον ίδιο του τον εαυτό. Στο άτομο αυτό μπορούμε να δώσουμε οποιοδήποτε όνομα θέλουμε. Μπορούμε να τον ονομάσουμε Άγιο, Προφήτη, Guru, Διδάσκαλο η Οδηγό. Ένα τέτοιο άτομο, έχει αποκτήσει Αυτογνωσία, καθώς έχει λύσει το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και ακόμα έχει επιτύχει επικοινωνία με τον Ύψιστο, ή πιο σωστά βρίσκεται σε συνεχή επικοινωνία με το θεό, που βρίσκεται μέσα σε όλους μας, σε κάποια λανθάνουσα μορφή. Στην πραγματικότητα είναι Ένα με το θεό.

Γνωρίζουμε από τις Γ ραφές οτι ο ίδιος ο θεός παίρνει το ανθρώπινο σώμα και κατεβαίνει στη γη, προκειμένου να βοηθήσει τις ψυχές, που πριν από αναρίθμητα χρόνια απομακρύνθηκαν απ'Αυτόν. Οι ψυχές μετά από αιώνες παραμονής στο υλικό και τα κατώτερα πνευματικά επίπεδα αφού μαζέψουν εμπειρίες, αναζητούν την επικοινωνία και νοσταλγούν να επιστρέφουν στην αγκαλιά Του. Ποθούν να ξαναγυρίσουν και να ξαναγίνουν Ένα με Αυτόν."...0 Λόγος έγινε σάρκα και ήρθε και κατοίκησε μεταξύ των ανθρώπων... και ο Λόγος είναι ο θεός και θεός είναι ο Λόγος".

Αυτός ο Λόγος, που παίρνει ένα ανθρώπινο σώμα, εργάζεται διαρκώς πάνω στη γη, με τη μορφή ενός αφυπνισμένου ατόμου, για να βοηθήσει τις ψυχές των ανθρώπων όλων των εποχών να επιστρέφουν στο Αιώνιό τους Σπίτι, όταν θα έχουν κουραστεί από την περιπλάνησή τους. Ο Λόγος είναι ο Υιός ο Μονογενής, είναι ο θεάνθρωπος που έρχεται με ανθρώπινη μορφή, καθώς το φως έρχεται από το φως και ο δάσκαλος του ανθρώπου πρέπει να είναι και αυτός άνθρωπος.

0 άνθρωπος βρίσκεται στη κορυφή της Δημιουργίας, καθώς σε καμιά άλλη μορφή ζωής η ψυχή δε μπορεί να έρθει σε επικοινωνία με το Δημιουργό. Οι Γραφές λένε ότι ο θεός έπλασε τον άνθρωπο (την ψυχή του) "καθ'ομοίωση Του". Δηλαδή ο άνθρωπος είναι ένας "μικροθεός". Οι μουσουλμανικές Γραφές λένε ότι όταν ο θεός έπλασε τον άνθρωπο έβαλε τους αγγέλους να τον προσκυνήσουν, γιατί η ανθρώπινη μορφή θεωρείται ότι είναι ανώτερη από αυτή των αγγέλων καθώς και οι άγγελοι προκειμένου να επιτύχουν "Σωτηρία" είναι υποχρεωμένοι να γεννηθούν στη γη και να πάρουν ανθρώπινο σώμα. Γιαυτό όλοι οι άγιοι, άνδρες και γυναίκες, με έμφαση μιλούν για την αξία και τη σπουδαιότητα του να πάρει μια ψυχή ένα ανθρώπινο σώμα. Μόνο μέσα από αυτή τη μορφή, μπορούμε κάπως να αντιληφθούμε το μεγαλείο και τη δόξα του Δημιουργού και ακόμα να αναπτύξουμε πόθο για να Τον συναντήσουμε και να ενωθούμε μαζί Του. Αυτός είναι και ο λόγος που γεννηθήκαμε σαν άνθρωποι και μοναδικός σκοπός της ζωής μας πρέπει να είναι η επιστροφή μας στην Πηγή της Ειρήνης, του Φωτός και της Ευδαιμονίας.

Ένας άνθρωπος που έχει ο ίδιος επιτύχει επικοινωνία με το Ύψιστο, ένας άνθρωπος που επιφορτίστηκε από το θεό να παίξει το ρόλο του βοσκού για τα χαμένα Του παιδιά, μπορεί να εξηγήσει αυτά τα πράγματα με ένα ευθύ και απλό τρόπο. Είμαστε ψυχές που ζούμε μέσα σ’αυτό το ανθρώπινο σώμα ή μάλλον, που το ζωογονούμε. Κάποια μέρα θα πρέπει να το εγκαταλείψουμε. Το σώμα αυτό, είναι σα κάποιο σπίτι που προσωρινά μας παραχωρήθηκε, για να το κατοικήσουμε για ένα ορισμένο χρονικό διάστημα. 0 πραγματικός εαυτός μας είναι η ψυχή η οποία ζωογονεί το σώμα μας και του δίνει συνειδητότητα. Εκτός από το σώμα και την ψυχή έχουμε και το νου, που μας κάνει ικανούς να επικοινωνούμε με τον υλικό κόσμο και ακόμα να βρίσκουμε το δρόμο που οδηγεί στα πνευματικά επίπεδα που είναι πάνω από τον υλικό κόσμο.

Σαν άνθρωποι λοιπόν αποτελούμαστε από σώμα, νου και ψυχή. Για να βιώσουμε ότι εμείς είμαστε η ψυχή μας, και οτι αυτή αποτελεί μια ανώτερη ατομική συνειδητότητα χωριστή από το νου και το σώμα, θα πρέπει να την αποχωρίσουμε και να δούμε το νου και το σώμα από κάποια απόσταση. Τότε θα καταλάβουμε ότι είμαστε κάτι ξεχωριστό από αυτά. Η σύγχυση που έχουμε και η ταύτιση που νιώθουμε με το σώμα μας, οφείλεται στο ότι η ψυχή, έχει απομονωθεί και έχει παραγκωνιστεί από τον πολύ ανεπτυγμένο νου. 0 νους έχει γιγαντωθεί βρισκόμενος μέσα στο βασίλειό του, το βασίλειο των γήινων προσκολλήσεων και των αισθητικών απολαύσεων, καθώς τροφοδοτείται συνεχώς με επιθυμίες. Όμως, παρά το ότι ζούμε σε μιά εποχή, της λεγάμενης ελευθερίας, που όλα επιτρέπονται και γίνονται δεκτά από την κοινωνία, δεν μπορούμε να απελευθερωθούμε και να βρούμε το μυστικό της

Εσωτερικής ευτυχίας. Το ανθρώπινο πνεύμα σπαράζει για βοήθεια σ’όλο αυτό το θλιβερό γήινο επίπεδο.

Αν προσπαθήσουμε να αναλύσουμε γιατί όλοι είμαστε δυστυχείς σ’αυτό το κόσμο, θα βρούμε οτι η πραγματική αιτία είναι ότι ζούμε μέσα σ’ένα κόσμο που το κάθε τι είναι φτιαγμένο από ύλη. Τα πλούτη είναι ύλη, όπως και τα ωραία κτίρια και κάθε τι που μας κάνει τη ζωή άνετη. Ακόμα οι φίλοι μας και η προβολή και η καταξίωσή μας στη κοινωνία, εξαρτάται από την ύλη που έχουμε συσσωρεύσει. Το σώμα μας που προσπαθούμε να το διατηρούμε υγιές, που το ντύνουμε και το αρωματίζουμε, είναι επίσης κατασκευασμένο από ύλη. Αλλά, έστω και αν έχουμε όλα αυτά τα υλικά αγαθά, πολλές φορές μάλιστα σε αφθονία, η ψυχή μας δεν είναι ευτυχισμένη. Γιατί; Γιατί η ψυχή είναι μιά συνειδητή οντότητα και μια συνειδητή οντότητα μπορεί να είναι ευτυχισμένη μόνο από κάτι που είναι συνειδητότητα. Καμιά συνειδητή οντότητα δε μπορεί να πάρει ευτυχία από κάτι υλικό, γι’αυτό και η ψυχή που ζει μέσα σ’ένα κόσμο υλιστικό, δεν είναι ποτέ ευτυχισμένη. Δε μπορεί να είναι ευτυχισμένη μέχρι να έρθει σε επαφή με τον Πατέρα, αυτή την Υπερσυνειδητότητα.

Μια αφυπνισμένη ψυχή, ένας Διδάσκαλος, που έχει ευλογηθεί με υπερσυνειδητότητα, μας λέει ότι μόνο όταν η ψυχή απελευθερωθεί μπορεί να συνειδητοποιήσει ότι είναι της ίδιας ουσίας με το θεό. Τότε αντιλαμβάνεται ότι είναι μία ακτίνα από τον Ήλιο, ένα κύμα από τον Ωκεανό της Πανσυνειδητότητας και μόνο τότε είναι ικανή να ξανασυγχωνευθεί με το θεό, τον Ωκεανό της ευδαιμονίας.

Για να επανακτήσουμε (η ψυχή μας) αυτή τη χαμένη κατάσταση, πρέπει να μάθουμε να “πεθαίνουμε ενόσω ζούμε“. Δηλαδή, να υπερβαίνουμε τη φυσική μας συνειδητότητα (να βγαίνουμε από το σώμα μας) με τη θέλησή μας κατά τη διάρκεια του διαλογισμού, οπόταν θα μπορούμε να ακούμε τη Μουσική των Σφαιρών και να βλέπουμε το Εσωτερικό Φως. Αυτό το θείο Φως και ο Ήχος βρίσκονται σε κοιμισμένη μορφή μέσα σε κάθε ανθρώπινη ύπαρξη και είναι οι δύο πρωταρχικές εκδηλώσεις του θεού, που πάλλεται μέσα σε όλη τη Δημιουργία.

Σε όλες τις θρησκευτικές Γραφές διαβάζουμε οτι ο θεός δεν κατοικεί μέσα σε ναούς πέτρινους. Κατοικεί στο ναό που ο ίδιος έφτιαξε μέσα στη μήτρα της μητέρας. Αυτό το ανθρώπινο σώμα είναι ο αληθινός ναός του θεού.

Όταν ο θεός θέλησε να φέρει σε ύπαρξη τη Δημιουργία, η θέλησή Του προκάλεσε ένα κραδασμό, το Λόγο, όπως τον αναφέρει ο Ιωάννης [’εν αρχή ήτο ο Λόγος...και Λόγος ήτο ο θεός... και δι’αυτού τα πάντα εγένοντο’]. Ο Λόγος εκδηλώθηκε με δύο δημιουργικές μορφές σαν Φως και Ήχος. Όλες οι θρησκευτικές Γραφές συμπεριλαμβανομένης και της Παλαιός Διαθήκης αναφέρονται με διαφορετική ορολογία στο Λόγο και στις δύο πρωταρχικές του εκδηλώσεις, το Φως του θεού και τη Μουσική των Σφαιρών όπως χαρακτηριστικά αποκαλούσαν τον Ήχο οι Πυθαγόρειοι. Στις Βέδες, ο Λόγος αναφέρεται με το όνομα Nad και στις Ουμπανισάδες με το όνομα Udgit. Οι Μουσουλμάνοι τον ονομάζουν Kalma οι Πέρσες Sraosha, οι Βουδιστές, Ηχητικό Φως και οι Σικιστές Naam και Shabd.

Αν πάμε σε τόπους λατρείας διαφόρων λαών όπως είναι οι εκκλησίες, οι ναοί, οι συναγωγές και τα τεμένη των Βουδιστών, των Ινδουιστών, της θρησκείας Jain κ.λπ. θα διαπιστώσουμε ορισμένες ομοιότητες που είναι συμβολισμοί του Ήχου και του Φωτός. Κεριά, καντήλια, το άσβεστο

φως, καμπάνες, ήχος ηχητικών οργάνων, τυμπάνων κ.λπ. είναι μερικοί απ'αυτούς. Όλα αυτά τα σύμβολα που από παράδοση διατηρούνται στους τόπους λατρείας, είναι για να μας υπενθυμίζουν ότι πρέπει να δούμε το Εσωτερικό Φως και να ακούσουμε τον Ήχο, *μέσα μας,* στην έδρα της ψυχής, η οποία βρίσκεται στον Τρίτο ή Απλό ή Μοναδικό Οφθαλμό, στη μέση και λίγο πίσω από τα δύο φρύδι^. Δυστυχώς με τη πάροδο του χρόνου, ο άνθρωπος ξέχασε την πραγματικότητα πίσω από τα σύμβολα και χάθηκε μέσα στα σύμβολα. Οι πρόγονοι, μάς άφησαν τόπους λατρείας και σύμβολα, όχι για να προσκολληθούμε σ'αυτά, αλλά για να μας υπενθυμίζουν το Εσωτερικό Φως και τον Ήχο, γιατί μόνο μέσω του Εσωτερικού Φωτός και του θείου Ήχου μπορούμε να έχουμε αληθινή επικοινωνία με τον Κύριό μας.

Παρόλα αυτά ο άνθρωπος χάθηκε μέσα στις εξωτερικές ιεροτελεστίες, τις μυσταγωγίες και τα τυπικά. Ξέχασε την πραγματικότητα. Δεν ερευνούμε σήμερα, στην εποχή του σκεπτικισμού, και οι περισσότεροι πιστεύουμε ότι θρησκεία είναι μόνο ένα σύνολο από ιεροτελεστίες, μυσταγωγίες, δογματισμούς και δεισιδαιμονίες. ,Σε μιά επιστημονική εποχή κανένας δεν μπορεί να πιστέψει και να δεχθεί με τυφλή πίστη μιά μεταθανάτιο Σωτηρία.

Κάθε φορά που οι Άγιοι έρχονται με το μήνυμα της Αγάπης, της ελπίδας και της λύτρωσης σ'αυτό τον σαστισμένο κόσμο, ανασύρουν τα βαριά σύννεφα που έχουν σκεπάσει τις καρδιές μας, ξαναζωντανεύουν τις παλιές διδασκαλίες και μας δίνουν μιά γεύση από την Εσωτερική πραγματικότητα. Δεν φέρνουν τίποτα καινούργιο, αλλά η έντονη παρουσία τους μεταξύ μας, ακτινοβολεί Φως που μας καθαρίζει και μας αναζωογονεί. Όταν και αυτοί με τη σειρά τους κάποτε φύγουν από το προσκήνιο της ζωής, αυτοί που αναλαμβάνουν και συνεχίζουν να διαδίδουν τη διδασκαλία τους, συνήθως, από έλλειψη Πνευματικότητας, αλλοιώνουν τις διδασκαλίες και τις εμπλουτίζουν με τυπικά και ιεροτελεστίες. Τότε το Εσωτερικό Μονοπάτι ξαναγίνεται απρόσιτο και ο άνθρωπος αποκόβεται και μένει στο σκοτάδι. Αυτό συνέβη με την περίπτωση του Ιησού. Το ίδιο συνέβη με τους Σικιστές, τους Μουσουλμάνους και τους Ινδουιστές.

Οι Τέλειοι Διδάσκαλοι έρχονται ακατάπαυστα πάνω στη γη. Αυτοί οι Υιοί του θεού ξαναζωντανεύουν τις αιώνιες αλήθειες, τις οποίες όμως εμείς ξεχνάμε, γιατί μένουμε προσκολλημένοι στον Υλικό κόσμο και χάνουμε την επαφή με το Εσωτερικό πνεύμα. Στους αιώνες που πέρασαν, πάρα πολλοί Διδάσκαλοι ήρθαν να εκπέμψουν το θείο Φως και να δώσουν τη Χάρη τους στη γεμάτη δυστυχία ανθρωπότητα. Κάθε φορά επαναφέρουν στο προσκήνιο τις παλιές διδασκαλίες, που γίνονται κατανοητές και βιώνονται από τους Εκλεκτούς και κάθε φορά συναντούν την αντίδραση των υλιστών ανθρώπων.

Οι Μουσουλμάνοι λένε ότι ο Μωάμεθ ήταν ο τελευταίος προφήτης, αν και δέχονται ότι υπήρξαν πολλοί προφήτες πριν από αυτόν. Αλλά, αν προφήτες ευλόγησαν αυτή τη γη πριν από αυτόν, γιατί θα έπρεπε να μην υπάρχουν άλλοι και μετά από αυτόν; Οι Σικιστές λένε ότι ο Sri Granth Sahib, ο συγγραφέας της Ιεράς τους Γραφής, ήταν ο τελευταίος Guru και κανένας άλλος Guru δεν μπορεί να ξαναυπάρξει. Το ίδιο ακριβώς υποστηρίζουν και οι άλλες θρησκείες και η μία ξεπερνάει την άλλη σε φανατισμό. Αλλά, πως μπορεί ο θεός να έστελνε Σωτήρες σε προηγούμενες γενεές και γιατί η σημερινή γενεά δεν θα έπρεπε και θα μπορούσε να ευλογηθεί από ένα Σωτήρα; Γιατί οι προπάτορες μας μόνο να είχαν αποκλειστικά αυτή την ευλογία και αυτό το προνόμιο;

Η Χριστή Δύναμη, αυτός ο Μονογενής Υιός του θεού, που εκδηλώνεται μέσα σε ένα ανθρώπινο Πόλο είναι μοναδική και αιώνια και **βρίσκεται πάντοτε στη γη.** Ο Ιησούς το επιβεβαίωνε όταν έλεγε: Είμαι παλαιότερος του Αβραάμ" και σε άλλη περίπτωση "Δεν θέλω σας εγκαταλείψει μέχρι τη συντέλεια του Αιώνα". Ακόμα έλεγε: "Εγώ και ο Πατέρας είμαστε Ένα". Ο Guru Nanak επίσης έλεγε: " Ο Πατέρας και ο Υιός είναι βαμμένοι στο ίδιο χρώμα". Παρόμοια άλλοι Άγιοι και Προφήτες έλεγαν το ίδιο πράγμα. Οτι δηλαδή ήταν προσωποποιήσεις του θεού. Η θεία Δύναμη λειτουργεί μέσα από διαφορετικούς Πόλους σε διαφορετικές εποχές και κάτω από διαφορετικές περιπτώσεις. Λειτούργησε σαν Ιησούς και σαν Nanak και ακόμα μέσα από τον Μωάμεθ, τον Βούδα, τον Mahavira, τον Kabir και τους Αγίους της σύγχρονης εποχής. Εξακολουθεί και θα εξακολουθεί να εργάζεται μέχρι την αιωνιότητα. Το σώμα του Ιησού δεν υπάρχει πια αλλά η Χριστή Δύναμη εξακολουθεί να ζει. Ο Ιησούς έζησε ένα περιορισμένο χρονικό διάστημα αλλά η Χριστή Δύναμη δεν θα πεθάνει ποτέ. Εκδηλώθηκε σε ανθρώπινους πόλους πριν τον Ιησού, εκδηλώθηκε σαν Ιησούς, εκδηλώθηκε μετά τον Ιησού και θα εξακολουθεί να εκδηλώνεται μέχρι το τέλος του κόσμου.

Ειρήνη μπορούμε να βρούμε μόνο αν πάμε στα πόδια αυτής της Χριστής Δύναμης που εκδηλώνεται μέσα από ένα Ζωντανό Διδάσκαλο γιατί μόνο αυτός μπορεί να μας δείξει τον τρόπο να

λύσουμε το μυστήριο της ζωής και του θανάτου και να γίνουμε συνειδητοί συνεργάτες στο θείο Σχέδιο.

Όλοι οι ιδρυτές των παγκόσμιων θρησκειών πίστευαν στο θείο ρόλο του ζωντανού Διδασκάλου που κάθε φορά έρχεται για όλη την ανθρωπότητα. Όπως τότε έτσι και σήμερα, στο γλυκοχάραμα της μεγάλης πνευματικής αφύπνισης που είναι μπροστά μας, αυτή η Δύναμη με όλη της τη μεγαλοπρέπεια εκδηλώνεται για να μας βοηθήσει και να μας προσφέρει Σωτηρία. Αυτοί που θέλουν να εκπληρώσουν το σκοπό της ανθρώπινής τους ύπαρξης, που είναι η Αυτογνωσία και η πραγμάτωση του θεού, πρέπει να έρθουν σε επαφή με το τον ενσαρκωμένο Λόγο, με τον Τέλειο Διδάσκαλο της εποχής μας. Αυτός θα τους δώσει μιά πρώτο χέρι εμπειρία του θείου Φωτός και τη μουσικής του θείου Ήχου. Αυτή η θεία επαφή μπορεί να επιτευχθεί μόνο όταν έρθουμε κάτω από την προστατευτική σκέπη ενός Τέλειου Διδασκάλου, γιατί ο ίδιος κάποτε διάβηκε το πνευματικό Μονοπάτι και γνωρίζει από προσωπική εμπειρία τις δυσκολίες και τα εμπόδιά του αλλά συγχρόνως είναι ο μόνος που έχει Εντολή και Αποστολή, να αποκαλύπτει τον Πατέρα σε μάς τους ανθρώπους. Η Δόξα των ανώτερων πνευματικών κόσμων μας αποκαλύπτεται όταν με τη Χά(5η του Ζωντανού Διδασκάλου, μάς ανοιχθεί ο Εσωτερικός οφθαλμός και η Εσωτερική ακοή.

Όταν κάποιος πεθάνει, την ώρα του θανάτου του, κάτι εγκαταλείπει το σώμα και αυτό παραμένει αδρανές και ακίνητο. Είναι προφανές ότι κάτι λείπει απ’ αυτό το σώμα που δε λειτουργεί πια. Τώρα, αυτοί που το σεβάστηκαν και το αγάπησαν, βιάζονται να το θάψουν ή να το κάψουν. Τι είναι όμως αυτό που βρίσκεται μέσα στο σώμα και την ώρα του θανάτου το εγκαταλείπει; Είναι η ψυχή. Το σώμα είναι άχρηστο και δεν έχει αξία όταν η ψυχή παύει να το εμψυχώνει. Καθώς η ψυχή είναι της ιδίας ουσίας με το θεό και ο θεός είναι Πανσυνειδητότητα και η ψυχή κατ’επέκταση είναι "μιά μονάδα συνειδητότητας".

Κατά τη διάρκεια της ζωής, η ψυχή, αυτή η μονάδα της συνειδητότητας, παραμερίζεται από το νου που προβάλλεται ο ίδιος σαν άρχοντας του υλικού σώματος. Κατά την ώρα του θανάτου, αυτή η συνειδητότητα, η ψυχή, αποσύρεται σταδιακά από τα άκρα και συγκεντρώνεται στο οφθαλμικό κέντρο. Τα μάτια γυρίζουν αρχικά προς τα πάνω, στη συνέχεια προς τα κάτω και η ψυχή εγκαταλείπει το σώμα.

Για να νικήσουμε το θάνατο πρέπει να ασκηθούμε στο να υπερβαίνουμε τη σωματική μας συνειδητότητα ενόσω ζούμε. Οι Γραφές μας λένε: "Μάθε να πεθαίνεις για να μπορέσεις να αρχίσεις να ζεις". Το βασικό πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε είναι, πως να ερχόμαστε πάνω από τη συνειδητότητα του σώματός μας όποτε εμείς θέλουμε και πως να διασχίζουμε τα Εσωτερικά Επίπεδα και να ακούμε την Εσωτερική Μουσική ή θείο Ήχο ή Μουσική των Σφαιρών.

Γ ια να επιτύχουμε αυτή την Εσωτερική εμπειρία πρέπει να ζητήσουμε τη βοήθεια Κάποιου που και ο ίδιος να έχει βιώσει αυτήν την εμπειρία. Κάποιον που να "πεθαίνει καθημερινά" όπως έλεγε ο Παύλος και που να μπορεί να βοηθήσει και εμάς να κάνουμε το ίδιο.

Αν θέλουμε να μάθουμε φυσική ή χημεία πρέπει να πάμε σε κάποιο δάσκαλο που να έχει εμπειρία σε αυτά τα θέματα. Δεν μας ενδιαφέρει, ούτε ποτέ ρωτάμε αν αυτός ο δάσκαλος είναι Χριστιανός, Εβραίος, Γερμανός ή Εγγλέζος. Εάν έχει φήμη ενός καλού δασκάλου θα πάμε σ’αυτόν για να μάθουμε αυτό που θέλουμε. Μπορούμε να μαθητεύσουμε κοντά σε οποιονδήποτε είναι ειδικός σε κάποιο θέμα για να έχουμε το ποθούμενο αποτέλεσμα, θα είναι δική μας η ευθύνη αν η καθοδήγηση που θα πάρουμε δεν είναι η ορθή και βλαφθούμε.

Ας υποθέσουμε ότι πάμε κοντά σε ένα καθηγητή της χημείας επειδή θέλουμε να γίνουμε και εμείς χημικοί. Αυτός, αφού μας καταρτίσει θεωρητικά, θα μας διδάξει στην πράξη πως να κάνουμε ορισμένα πειράματα, χρησιμοποιώντας ορισμένα υλικά σε καθορισμένες δόσεις και με συγκεκριμένη μεθοδολογία. Πιθανώς θα ζεστάνει ορισμένα αντιδραστήρια και θα προσθέσει κάποια άλλα σε μιά συγκεκριμένη στιγμή, σε αυστηρά καθορισμένες δόσεις. Όλα είναι προκαθορισμένα πως θα γίνουν, όπως αναμενόμενο είναι και το αποτέλεσμα του πειράματος, αρκεί όλα να γίνουν με τις υποδείξεις του ειδικού επιστήμονα. Αν όμως αυτός ο ειδικός, μας υποδείξει να θερμάνουμε κάποιο μίγμα για 3 1/2 λεπτά και εμείς το θερμάνουμε 2 ή 5 λεπτά είναι φυσικό να μη έχουμε το ίδιο αποτέλεσμα. Αν κάνουμε τέτοια πειράματα πρέπει να ακολουθούμε με σχολαστικότητα τις οδηγίες του ειδικού. Αν αρχίσουμε να κάνουμε δικές μας κρίσεις και να αλλάζουμε τα δεδομένα με τη δική μας περιορισμένη αντίληψη σίγουρα το πείραμα θα αποτύχει. Αν όμως όλα γίνουν όπως πρέπει, το αποτέλεσμα είναι βέβαιο ότι θα είναι το ποθητό.

Το ίδιο συμβαίνει και με την Πνευματικότητα που είναι στην κυριολεξία μια επιστήμη και συγκεκριμένα η μητέρα όλων των επιστημών. Η Πνευματικότητα δεν έχει καμιά σχέση με ιεροτελεστίες, τυπικά και τυφλή πίστη. Είναι η επιστήμη που ελευθερώνει τη ψυχή από τα δεσμά της

ώστε αυτή ελεύθερη να ενωθεί με την Υπερψυχή, τον Πατέρα. Γι'αυτό οι Άγιοι ονομάζουν την Πνευματικότητα "Επιστήμη της ψυχής", και την θεωρούν σαν τη πιο τέλεια επιστήμη.

Το μεγαλύτερο δώρο των δύο επιφανών Διδασκάλων στων οποίων τα θεία πόδια είχα την καλή τύχη να μαθητεύσω, του Baba Sawan και του Kirpal Singh, είναι ότι σ'αυτή την επιστημονική εποχή που ζούμε παρουσίασαν την Πνευματικότητα στον κόσμο σαν επιστήμη, και με το μεγαλείο τους την έκαναν προσιτή σε όλους όσους είχαν την άκρατη επιθυμία να έρθουν σε επαφή με τον Παντοδύναμο θεό. Αλλά και οι δύο έκαναν απόλυτα γνωστό ότι για να έχουμε επικοινωνία με το θεό θα πρέπει να κάνουμε αυτό το "πείραμα" ενόσω βρισκόμαστε σ'αυτή τη ζωή. Αυτό είναι δυνατό, μόνο αν είμαστε αρκετά τυχεροί να ευλογηθούμε από ένα Τέλειο Διδάσκαλο, ένα τέλειο επιστήμονα, ειδικό σ'αυτά τα "πειράματα".

Και οι δύο αυτοί μεγάλοι Διδάσκαλοι του εικοστού αιώνα επέμεναν στην αναγκαιότητα του να αναζητήσει αυτός που θέλει να ακολουθήσει το Πνευματικό Μονοπάτι ορισμένα χαρακτηριστικές ιδιότητες στο διδάσκαλο που σκέπτεται να ακολουθήσει. Μία από αυτές τις ιδιότητες είναι, ο Διδάσκαλος να μπορεί να του δώσει μια προσωπική εμπειρία του Εσωτερικού Φωτός και του θείου Ήχου σε μικρότερο ή μεγαλύτερο βαθμό, ανάλογα με την δεκτικότητα και ανάλογα με το πνευματικό του παρελθόν (background). Αυτό γίνεται την ημέρα της μύησης του μαθητή στα μυστήρια του υπερπέραν.

Κάτω από την καθοδήγηση του Τελείου Διδασκάλου που είναι ο "Λόγος που έγινε σάρκα" μαθαίνουμε πως να υπερβαίνουμε τα όρια του φυσικού μας σώματος με καθημερινό διαλογισμό. Μαθαίνουμε δηλαδή να "γεννιόμαστε εκ νέου" σε κάποιο Πνευματικό Επίπεδο. Σ'αυτό το Επίπεδο δεχόμαστε από τον Εσωτερικό μας Διδάσκαλο (τον Παράκλητο του Ευαγγελίου) την "Εσωτερική Διδασκαλία" που δεν υπάρχουν λόγια να διδαχθεί στο Υλικό Επίπεδο. Μόνο με αυτή τη διαδικασία είναι δυνατόν εμείς οι ίδιοι να λύσουμε το μυστήριο της Ζωής και του θανάτου, να ελευθερωθούμε από τη δυαδικότητα και να αποκτήσουμε Αυτογνωσία. Όταν η ψυχή συνειδητοποιήσει την ατομικότητά της, πετάει πίσω στη Πηγή της. Νοσταλγεί να επιστρέφει πίσω όπως η ακτίνα ποθεί να γυρίσει στον ήλιο και το ποτάμι βιάζεται να συναντήσει τον ωκεανό. Όταν συμβεί αυτό, τότε βλέπουμε το Φως του θεού να λάμπει μέσα σε όλες τα ζωντανές υπάρξεις.

Υπάρχει μια ιστορία από τη ζωή του Guru Gobing Singh, του δέκατου Guru των Σικιστών που αναφέρεται σ'αυτό το σημείο. Κατά τη διάρκεια ενός πολέμου των Ινδουιστών ενάντια στην τυραννία των Μογγόλων, σε ένα από τους αγαπημένους μαθητές του τότε Τέλειου Διδασκάλου, στον Bhai Kaninya, είχε δοθεί η διαταγή να δίνει νερό στους πληγωμένους της μάχης. Αλλά αυτός άρχισε να δίνει νερό σε όλους τους πληγωμένους και στους φίλους και στους εχθρούς. Πολλοί τότε έτρεξαν στο Guru και του είπαν οτι ο Kaninya, που εθεωρείτο ένας πιστός του μαθητής, ήταν προδότης, καθώς την ώρα που με μεγάλη δυσκολία εξουδετέρωναν ένα εχθρό, αυτός του έβαζε νερό στο στόμα, τον δυνάμωνε και πολλοί από αυτούς που φρόντιζε ξανασηκωνότανε και ξαναπολεμούσαν. Πρέπει να πεθάνει ο Kaninya, είπαν στο Guru.

Αυτοί οι μεγάλοι Άγιοι είναι παντογνώστες. Έχοντας γίνει Ένα με το θεό που είναι Παν-συνειδητότητα είναι και αυτοί τελείως συνειδητοποιημένα όντα. Ο Guru γνώριζε τα πάντα αλλά για να ικανοποιήσει αυτούς που διαμαρτύρονταν τους είπε. Συμφωνώ μαζί σας, να δικαστεί αύριο ο Kaninya γι'αυτές του τις πράξεις. Πραγματικά την άλλη μέρα ο Kaninya οδηγήθηκε στο δικαστήριο και του απαγγέλθηκε η βαριά κατηγορία της εσχάτης προδοσίας. Στη συνέχεια ο Guru του είπε "Τι έχεις να απολογηθείς Bhai Kaninya γι'αυτά που σε κατηγορούν; Ο κατηγορούμενος έσκυψε με σεβασμό μπρος στο μεγάλο Διδάσκαλο και του είπε. "Αυτοκράτορα της καρδιάς και της ψυχής μου, δε δίνω νερό ούτε στους Ινδουιστές ούτε στους Μουσουλμάνους. Μόνο σε σένα δίνω νερό. Όπου βλέπω το Φως Σου δίνω νερό και καθώς βλέπω το Φως σου μέσα σ'όλους τους ανθρώπους, δίνω νερό σε όλους. Τότε ο Guru γύρισε και είπε: "Αυτός ο άνθρωπος είναι ένας απ' αυτούς που κατάλαβαν σωστά τις διδασκαλίες μου" και ζήτησε από τον Kaninya, στο μέλλον, όχι μόνο να δίνει νερό, αλλά να περιποιείται και τα τραύματα, όλων όσων πληγώνονταν στη μάχη·

Όλες οι Γραφές λένε ότι πρέπει να διάγουμε ηθική ζωή. Η ηθική ζωή είναι το κλειδί που ανοίγει την πύλη της Πνευματικότητας. Ηθική ζωή εννοούμε οτι διορθώνουμε κάθε μας ελάττωμα και αναπτύσσουμε τις θείες αρετές, με σκοπό να δούμε το Φως του θεού σε όλους όπως ο Bhai Kaninya. Πρέπει να αναπτύξουμε αγάπη και ευσπλαχνία για όλους και ακόμα ταπεινότητα και τιμιότητα. Πρέπει να μιλάμε με γλυκύτητα σε όλους και κάτω από όλες τις συνθήκες. Αυτές οι αρετές θα πρέπει να εκδηλώνονται στην καθημερινή μας ζωή και να παραμερίσουν την εγωπάθεια και τον εγωισμό. 0 Sant Kirpal συνήθιζε να λέει ότι: "είναι δύσκολο να γίνει κανείς άνθρωπος, αλλά από τη στιγμή που γίνει Άνθρωπος με όλη τη σημασία της λέξης, τότε δεν είναι δύσκολο να επικοινωνήσει με το θεό". Το να γίνει κανείς Άνθρωπος είναι πραγματικά δύσκολο. Ο Guru Nanak έλεγε κάτι σχετικό: "η αλήθεια είναι κάτι πολύ σπουδαίο, αλλά το να ζεις αληθινά είναι ακόμα σπουδαιότερο".

Μπορούμε να γίνουμε αληθινοί Άνθρωποι, μόνο με την καθοδήγηση ενός Ζωντανού Διδασκάλου που είναι φορέας της Χριστής Δύναμης, που η φυσική του παρουσία ακτινοβολεί αγνότητα και τα λόγια του έχουν θεία φόρτιση. Αν έχουμε "την τύχη" να βρεθούμε στα πόδια ενός τέτοιου θεανθρώπου, ανακαλύπτουμε ότι το μυαλό μας σταματάει να δημιουργεί επιθυμίες, οι έννοιες μάς εγκαταλείπουν και γεμίζουμε ειρήνη και Αγάπη.

Η τεχνολογική πρόοδος της εποχής μας, έχει φέρει τον κόσμο στο χείλος του γκρεμού. Με όλα αυτά τα πυρηνικά όπλα που διαθέτουμε, ένας λανθασμένος χειρισμός ή κάποια επιπόλαια απόφαση μπορεί να οδηγήσει στην καταστροφή και το θάνατο ολόκληρες χώρες. Αυτό συμβαίνει γιατί πριν να καταφέρουμε να πειθαρχήσουμε τους εαυτούς μας προσπαθήσαμε να ελέγξουμε τις δυνάμεις της φύσης. Αν είχαμε όμως πρώτα τελειοποιήσει τους εαυτούς μας η τεχνολογία θα

υπηρετούσε μόνο ' το συμφέρον της ανθρωπότητας. Το οτι δεν έχουμε κατορθώσει πρώτα να ελέγχουμε το νου και τις αισθήσεις μας και μετά να αποφασίζουμε, είναι η αιτία των δεινών που πλήττουν την ανθρωπότητα.

Ο αγαπημένος μου Διδάσκαλος συχνά ρωτούσε: “Πως μπορούμε να εδραιώσουμε την ειρήνη στον κόσμο"; και μετά απαντούσε: “θεωρητικά είναι πολύ απλό. Αν οι βασιλιάδες ήταν πάνω από τα βασίλειά τους και οι ιερείς πάνω από τους -ισμούς τότε θα υπήρχε διαρκής ειρήνη". Ο ίδιος ο Διδάσκαλος Kirpal δεν δίδασκε κάποιον -ισμό και παρουσίαζε την Πνευματικότητα σα μια επιστήμη. Συνήθιζε να λέει: “αν είσαι Χριστιανός εντάξει, να είσαι αληθινός Χριστιανός, αν είσαι Σικιστής να είσαι αληθινός Σικιστής και αν Μωαμεθανός ή Ινδουιστής, το ίδιο, να είσαι αληθινός και ειλικρινής. Να ζεις μια ηθική ζωή, σύμφωνα με τις ηθικές αρχές που διδάσκει το θρήσκευμά σου". Όλες οι θρησκείες μας ζητούν να αγαπούμε το συνάνθρωπό μας έστω και αν είναι εχθρός μας. Μόνο τότε μπορεί να φανεί οτι έχουμε ενστερνιστεί τις διδασκαλίες και έχουμε πιστέψει στην αδελφοσύνη των ανθρώπων κάτω από τη πατρότητα του θεού. Είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές ανεξάρτητα από το θρήσκευμα, το χρώμα, τη φυλή και τα πιστεύω μας. Ο άνθρωπος είναι μιά ψυχή σε εξέλιξη, ανεξάρτητα από το αν είναι Χριστιανός, Ινδουιστής, Μωαμεθανός, Σικιστής ή Εβραίος και ακόμα αν προέρχεται από την Ανατολή ή τη Δύση.

Οι συνήθειες μπορεί να διαφέρουν από χώρα σε χώρα. Για παράδειγμα στην Ινδία, στα μέρη που υπάρχει νερό ο πιστός πριν προσευχηθεί πρέπει να πλυθεί ολόκληρος. Στην Αραβία που δεν υπάρχει πολύ νερό, εκείνος που σκοπεύει να προσευχηθεί δεν χρειάζεται να κάνει μπάνιο, απλά πλένει τα χέρια του. Και σε μέρη που και αυτό είναι δύσκολο, καθαρίζει τα χέρια του τρίβοντάς τα με λίγη άμμο. Αυτές όμως οι συνήθειες δεν έχουν πραγματικά σχέση με τη Πνευματικότητα. Αυτό’ που μετράει είναι η Εσωτερική καθαρότητα και η ειλικρίνεια με την οποία προσεύχεται ο άνθρωπος στο θεό.

Αν κάνει κανείς μια συγκριτική μελέτη στις θρησκείες, θα δει ότι οι βασικές διδασκαλίες είναι οι ίδιες έστω και αν εκφράζονται με κάποιο διαφορετικό τρόπο. Ο αγαπημένος μου Διδάσκαλος συνήθιζε να φέρνει σαν παράδειγμα μια ομάδα τουριστών από διάφορες χώρες που ενώ βρισκότανε σε ένα ξένο τόπο δίψασαν και ζήτησαν από κάποιον άνθρωπο που συνάντησαν, ο Εγγλέζος water, ο Πέρσης aab, ο Ινδός pani, ο Γάλλος eau, ο Γερμανός wasser, ο

Ιταλός aqua κλπ. Ο άνθρωπος κατάλαβε από τι είχαν ανάγκη οι τουρίστες έστω και αν το ζητούσαν με διαφορετικό τρόπο. Πήγε λοιπόν εκεί κοντά σε ένα πηγάδι και με ένα κουβά, έβγαλε και τους έδωσε νερό.

Αν μελετήσουμε τις θρησκείες βλέπουμε πραγματικά τις βασικές διδασκαλίες όλων να είναι ίδιες. Οι διαφορές είναι στη φρασεολογία και τις συνήθειες. Οι βασικές δοξασίες όλων των γραφών μοιάζουν σαν η μιά να αντέγραψε ή να μετάφρασε την άλλη. Οι βασικές αλήθειες είναι πάντα οι ίδιες και μας λένε οτι ο θεός δημιούργησε αυτόν το κόσμο και στη συνέχεια δημιούργησε τον άνθρωπο καθ’ομοίωση Του. Καθώς ο θεός είναι ένας Ωκεανός ευδαιμονίας, γνώσης και ευλογίας, το ίδιο και εμείς (οι ψυχές μας), σα σταγόνες αυτού του Ωκεανού, είμαστε όλοι αδελφοί και αδελφές κάτω από την Πατρότητα Του.

0 άνθρωπος έχει κάνει μεγάλη πρόοδο στον τεχνικό τομέα. Μπορεί σήμερα να πετάει στη σελήνη και στους άλλους πλανήτες, αλλά δυστυχώς δεν μπορεί να πλησιάσει την καρδιά του γείτονά του. Αδιαφορεί αν αυτός λιμοκτονεί ή βρίσκεται στην έσχατη ένδεια. Έχουμε χάσει τη ψυχική επαφή μεταξύ μας. Έχουμε παραμελήσει τις ανάγκες του πνεύματος. Έχουμε χάσει την Εσωτερική μας ειρήνη. Ο άνθρωπος νοσεί στη καρδιά. Δεν έχουμε μόνο αποκοπεί από τον συνάνθρωπό μας, αλλά και από τον ίδιο τον εαυτό μας.

Εάν έχουμε την τύχη να βιώνουμε στιγμές ευτυχίας, αυτές είναι παροδικές. Αντίθετα το άγχος και ο πόνος φαίνονται να μας ακολουθούν παντού. Πολλοί από μας δεν έχουν καν την επιθυμία να

διαβάζουν τις Γραφές. Το περιεχόμενό τους μας φαίνεται άχρωμο και η ανάγνωσή τους δεν μας προκαλεί καμιά εντύπωση. Εάν κάποτε τις διαβάζουμε, το κάνουμε μηχανικά. Πως λοιπόν μπορούμε να έχουμε ανακούφιση από τις Γραφές στις δύσκολες στιγμές μας, όταν δεν είμαστε σε θέση να συλλάβουμε τα Εσωτερικά μηνύματα των λέξεων; Ακόμα πια μπορεί να είναι η αξία του διαβάσματος όταν οι καρδιές μας δεν αλλάξουν; Μόνο μιά φωτισμένη προσωπικότητα μπορεί να φρεσκάρει αυτά τα αρχαία διδάγματα και να αποκαλύψει την Εσωτερική τους ομορφιά. Μόνο μιά τέτοια ακτινοβόλος οντότητα μπορεί να μας τραβήξει μακριά από τη λαγνεία και να μας καθαρίσει με τη δική του Χάρη και Αγάπη. Μπορεί να μας εξαγνίσει μόνο με μιά Του ματιά. Και πρέπει να γίνουμε αγνοί, γιατί όπως λένε οι Γραφές: Ευλογημένοι είναι οι αγνοί τη καρδία οτι αυτοί θέλουσι οίδει τον θεό". Αυτή είναι η δουλειά μιας Διδασκάλου ψυχής. Είναι ο θείος "καθαριστής" που με την ευσπλαχνία και τη συγνώμη του μας καθαρίζει. Μας δείχνει τον τρόπο να απαλλαγούμε από τα πέντε πάθη, τη λαγνεία, την απληστία, το θυμό, την προσκόλληση και τον εγωισμό. Όταν τα πάθη αυτά εξαφανιστούν, η ψυχή απαλλαγμένη από τα δεσμά της είναι έτοιμη να συναντήσει τον Κύριο.

0 αγαπημένος μου Διδάσκαλος Sant Kirpal συχνά έλεγε: “θεός συν νους ίσον άνθρωπος και άνθρωπος μείον νους ίσον θεός". Σε μας σήμερα η ψυχή είναι προσκολλημένη στο νου και ο νους βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο των αισθήσεων, οι οποίες αισθήσεις είναι έρμαια των επιθυμιών μας. Είναι σα να έχουμε το κάρο μπροστά από το άλογο. Αντίθετα πρέπει ο νους και οι αισθήσεις να ελέγχονται από την ψυχή. Για να γίνει όμως αυτό πρέπει να μην έχουμε επιθυμίες και αυτό μπορεί να γίνει συνειδητοποιώντας ότι η ρίζα όλων των συμφορών, είναι οι επιθυμίες.

Η εποχή που ζούμε είναι μια εποχή που οι ηθικές αξίες περνάνε κρίση. Στερούμαστε συναισθημάτων και διαρκώς, με άγχος, προσπαθούμε να εκπληρώνουμε συγχρόνως πολλές επιθυμίες μας. Πρέπει να απαλλαγούμε από αυτό το άγχος των επιθυμιών και να κρατήσουμε μόνο μία, την άκρατη επιθυμία για το θεό.

Κάποτε πρέπει να βάλουμε προτεραιότητες στη ζωή μας. Αν διαβάσουμε τις βιογραφίες των Αγίων θα δούμε οτι όλοι, σε κάποια φάση της ζωής τους πήραν μιά απόφαση και είπαν: "Ο θεός πρώτα και όλα τα άλλα έρχονται σε δεύτερη μοίρα".

Κάποτε ένας άγιος πήγε' σε κάποιον άνθρωπο του κόσμου να του μιλήσει για το θεό. Ο άνθρωπος ήταν τελείως απορροφημένος σε γήινες υποθέσεις και ενδιαφέροντα. Συγχρόνως όμως ήταν εξαιρετικά πλούσιος και όταν άκουσε τις συμβουλές του αγίου, του πρόσφερε ένα σημαντικό χρηματικό ποσό, λέγοντάς του: "Σεβαστέ μου άνθρωπε απαρνήθηκες τα πάντα και έκανες μεγάλες θυσίες". 0 Άγιος του απάντησε. "Όχι φίλε μου και υποκλίνομαι μπροστά σου γιατί εσύ έκανες μια πολύ μεγαλύτερη θυσία. Εγώ θυσίασα το μικρό αυτό κόσμο για το θεό, ενώ εσύ θυσίασες το μεγαλοδύναμο θεό για αυτό το μάταιο κόσμο. Γι’αυτό σου λέω οτι η θυσία η δική σου είναι πολύ μεγαλύτερη από τη δική μου“.

Γενικά όλοι μας αυτό κάνουμε. Έχουμε βάλει σε προτεραιότητα τις γήινες ασχολίες μας και σκεπτόμαστε το θεό στα ενδιάμεσα, τις πιο πολλές φορές για να του ζητήσουμε κάτι. Όλα όμως τα Γήινα αποκτήματα είναι φθαρτά και μπορούν να μας δώσουν μόνο κάποια στιγμιαία χαρά. Μόνο ο θεός, η πηγή της χαράς είναι αιώνιος. Όταν ο θεός είναι το κυρίαρχο πάθος μας, έχουμε βάλει σε προτεραιότητα αυτό που έχει πραγματική αξία. Όλα τα άλλα είναι παροδικά, υπόκεινται στη φθορά, τη λήθη και την παρακμή. Ακόμα και αυτό το σώμα μας που τόσο το φροντίζουμε και το προστατεύουμε, αρρωσταίνει, φθείρεται και πεθαίνει.

Το να εσωστραφούμε και να έρθουμε σε επαφή με τον ανώτερο εαυτό μας, αυτό λέγεται Πνευματικότητα. Εάν θέλουμε να χαρακτηρίσουμε την πνευματικότητα με μια άλλη λέξη θα πούμε ότι είναι Αγάπη ή ακόμα πιο συγκεκριμένα, Αγάπη για όλη τη θεϊκή Δημιουργία. 0 θεός είναι Αγάπη και ο Διδάσκαλος έχοντας χάσει τη δυαδικότητά του, τον εγωισμό του και όντας ενωμένος με το θεό, είναι η ενσάρκωση της Αγάπης. Πολλοί Άγιοι, υπέφεραν μαρτύρια εξ αιτίας της ανυποχώρητης αγάπης τους για το θεό. Αν δούμε τη ζωή τους, ο Ιησούς πήγε στο σταυρό, το Ζωροάστρη τον σκοτώσανε ενώ προσευχότανε, το Mansur το Sufi Άγιο τον απαγχονίσανε, τον Paltu Sahib τον κάψανε ζωντανό κλπ. Ο Bhai Mani Singh ένας πολύ προχωρημένος μαθητής του μεγάλου Διδασκάλου Gobing Singh καταδικάστηκε από τους Μογγόλους κατακτητές της Ινδίας, στο να του αποκολλήσουν μιά μιά τις αρθρώσεις του σώματός του και συγκεκριμένα να του αποκολλούν κάθε μέρα μία άρθρωση, για να παραταθεί το μαρτύριο, του. Όταν κάποια από τις επόμενες μέρες ο δήμιός πήγε να του αποκολλήσει το χέρι από τον ώμο, ο Bhai Mani Singh του ζήτησε να σταματήσει και να εκτέλεση τη διαταγή όπως δόθηκε δηλαδή να του αποκολλήσει πρώτα μιά μια τις αρθρώσεις του καρπού του και μετά τον ώμο του. Κάθε μέρα μαρτυρίου μου έλεγε ο Bhai Mai Singh την αφιερώνω στον Υπέρτατο Πατέρα.

0 Άγιος Πέτρος ζήτησε και σταυρώθηκε ανάποδα από σεβασμό για να μη σταυρωθεί στην ίδια θέση με το Διδάσκαλό του. 0 άγιος Παύλος τυραννίστηκε και φυλακίστηκε και πολλοί άλλοι μυστικιστές Χριστιανοί πέθαναν με μαρτυρικό θάνατο στην πυρά ή έγιναν βορά λεόντων.

Το δέκατο έβδομο αιώνα, ο Εβραίος μυστικιστής Sarmad, καταδικάστηκε στο Δελχί, από τον Μουσουλμάνο αυτοκράτορα Aurangzeb, σε αποκεφαλισμό. Καθώς ο δήμιος, έξω από το Jama Masjid το μεγάλο τζαμί πλησίαζε, ο Sarmad του είπε: Ή ευεργέτη μου κάνε γρήγορα και πάρε το κεφάλι μου γιατί βιάζομαι να πάω κοντά στον Αγαπημένο μου".

Αυτοί οι λάτρεις του θεού έκαναν θυσίες μόνο από Αγάπη. Αυτά τα φωτισμένα όντα ήρθαν για να δροσίσουν τις ταλαιπωρημένες μας ψυχές. Μας έφεραν το μήνυμα της ελπίδας, της αφοσίωσης και της αυτοπαράδοσης στο θεό και με την καθοδήγησή τους κερδίζουμε τη Σωτηρία και την επικοινωνία με τον Κύριο. Αν και μοναδικός σκοπός για τον οποίο έρχονται στη γη είναι να μας βοηθήσουν, όλοι τους υπέφεραν από δικές μας ενέργειες. Αν επρόκειτο να ακολουθήσουμε αυτό το Μονοπάτι μόνοι μας, αν έπρεπε χωρίς βοήθεια να προσπεράσουμε τις παγίδες που φράζουν τον Εσωτερικό δρόμο, τότε δεν θα έφθανε κανείς στο σκοπό του. θα μας ήταν αδύνατο. Αλλά αν έχουμε μια ζωντανή εκδήλωση της Χριστής Δύναμης να μας οδηγεί από το χέρι βήμα βήμα, τότε η πραγματοποίηση του σκοπού γίνεται εφικτή.

Ο Maulana Rumi μας λέει στο Masnavi, για το Φοίνικα, που πέταγε προς τη Μέκκα. Πετώντας είδε ένα ποντικό να τρέχει στους αγρούς. Γεμάτος περιέργεια και βλέποντας τον ποντικό να τρέχει, έχοντας την ίδια κατεύθυνση με αυτόν, πέταξε χαμηλά και τον ρώτησε γιατί έτρεχε και γιατί ήταν τόσο βιαστικός. Ο ποντικός του απάντησε ότι πήγαινε να προσκυνήσει στη Μέκκα. Τότε ο Φοίνικας τον λυπήθηκε και του λέει: θα σε πάρω μαζί μου γιατί μόνος σου για να φθάσεις θα χρειαστείς χίλιες ζωές. Έτσι και έγινε. Ο Φοίνικας σήκωσε με τα νύχια του τον ποντικό και τον μετέφερε κατευθείαν στο μέρος του προσκυνήματος του.

Έτσι συμβαίνει και με αυτόν που μόνος ακολουθεί το Πνευματικό Μονοπάτι. Χρειάζεται εκατοντάδες ζωές για να μπορέσει να πραγματώσει το θεό. Αλλά αν κάποια ενσάρκωση της Χριστής Δύναμης κατέβει να μας βοηθήσει και να μας τραβήξει προς τα πάνω, θα μας πάρει πίσω στο αιώνιό μας Σπίτι σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα.

Ένας από τους Αγίους των Sufi, ο Shah Inayat, ζούσε κάποτε στο Panjab της Ινδίας και εργαζόταν στον κήπο του. Ένας μαθητής του ο Buileh Shah, τον πλησίασε και τον ρώτησε πως μπορούσε να φθάσει το θεό. Ο Διδάσκαλος του απάντησε: "Κάνε αυτό που εγώ κάνω τώρα. Απλά ξερίζωσε αυτό το φυτό από εδώ και φύτεψέ το εκεί'. Αυτό πρέπει και εμείς να κάνουμε. Να ξεκολλήσουμε το μυαλό και την προσοχή μας από τον κόσμο και σταθερά να τον προσκολλήσουμε στο θεό.

Αυτό που ακούγεται τόσο απλό, αν προσπαθήσουμε να το κάνουμε μόνοι μας είναι πολύ δύσκολο. Αν όμως έχουμε τη μεγάλη "τύχη" να έχουμε ένα Τέλειο Διδάσκαλο να μας βοηθήσει, όπως ο Φοίνικας βοήθησε τον ποντικό, τότε οι δυσκολίες θα είναι πολύ μικρότερες.

Sant Mat σημαίνει τα διδάγματα των Διδασκάλων. Είναι η Επιστήμη της Πραγμάτωσης του θεού. Sant είναι μιά Σανσκριτική λέξη που καθορίζει έναν Διδάσκαλο της ύψιστης βαθμίδας. Έναν Άγιο. Mat είναι κάτι επιβεβαιωμένο από κάποιον πνευματικό ειδήμονα. Έτσι η ανώτατη μορφή πνευματικής διδασκαλίας και το ανώτατο σύστημα γιόγκα που δόθηκε από τους Αγίους είναι γνωστό, σαν Sant Mat. Το χαρακτηριστικό αυτού του πανάρχαιου συστήματος, είναι ότι δεν χρειάζεται να απαρνηθούμε τον κόσμο και τα οικογενειακά μας καθήκοντα. Το Sant Mat είναι ένα Μονοπάτι θετικού μυστικισμού. Οι Διδάσκαλοι μας διδάσκουν ότι μπορούμε, ενώ ζούμε μέσα στον κόσμο μια φυσιολογική ζωή, να αποκοβόμαστε για λίγο κάθε μέρα από όλες τις γήινες μας υποχρεώσεις και να αφιερωνόμαστε σ'Εκείνον. Πρέπει, όπως η βελόνα της πυξίδας δείχνει πάντα το βοριά, να έχουμε διαρκώς τη προσοχή μας στραμμένη στο θεό, ενόσω εκτελούμε τα γηινά μας καθήκοντα.

Το Sant Mat μας διδάσκει πως να αντιμετωπίζουμε τα καθημερινά δύσκολά μας καθήκοντα. Όπως ο κύκνος που ζει στο νερό αλλά είναι έτοιμος να πετάξει όπου θέλει με στεγνά τα φτερά του ή όπως το λευκό άνθος του λωτού που παρότι περιβάλλεται από λάσπη παραμένει αμόλυντο απ'αυτή, έτσι και εμείς πρέπει να μάθουμε να εκτελούμε τα καθημερινά μας καθήκοντα και να ζούμε μια ήρεμη οικογενειακή ζωή, να μεγαλώνουμε τα παιδιά μας και να επιτελούμε τις υποχρεώσεις μας στη χώρα και σε ολόκληρη την κοινωνία. Όλα αυτά όμως πρέπει να γίνονται με ένα πνεύμα χωρίς προσκόλληση, με τη προσοχή μας στραμμένη στο θεό. Κάθε μέρα πρέπει να αφιερώνουμε χρόνο για τις πνευματικές ασκήσεις του διαλογισμού με τη μέθοδο που μας υποδεικνύεται την ώρα της θείας μύησής μας.

Sant Mat σημαίνει ακόμα οτι πρέπει να ακολουθούμε το δρόμο της αγνότητας. Πρέπει να ζούμε μιά απόλυτα ηθική ζωή. Ο άνθρωπος που έχει καθαρή καρδιά, ζει για τους άλλους. 0 εγωκεντρισμός δεν έχει θέση στη ζωή του. Λένε ότι η Αγάπη είναι προσφορά και θυσία. Το σημάδι που χαρακτηρίζει ένα άτομο που πραγματικά προοδεύει στο Sant Mat είναι ότι πραγματικά έχει αγάπη για όλους και προσπαθεί να υπηρετεί όλους. Ακόμα ασκείται στη φιλαλήθεια, την ταπεινότητα, την αγνότητα και την αποφυγή βίας, στις σκέψεις, τα λόγια και τις πράξεις του.

Το να ισχυριζόμαστε ότι ακολουθούμε το Πνευματικό Μονοπάτι και πιστεύουμε στην αποφυγή βίας ενώ τρεφόμαστε με το σώμα ζώων είναι μια αντίφαση. Αυτός που ακολουθεί το Sant Mat πρέπει να μη χρησιμοποιεί για τροφή του κρέας, ψάρι και πουλερικά. Έτσι θα δείξει οτι έχει ευσπλαχνία για όλα τα δημιουργήματα του θεού, θα πρέπει η διατροφή του να είναι χορτοφαγική.

Ένας ποιητής της Ουρδικής γλώσσας λέει ότι ο θεός έκανε τον άνθρωπο για να "συμμερίζεται' τις λύπες και τον πόνο του συνανθρώπου του και όχι μόνο να του "απαλύνει" την αγωνία και τη δυστυχία. Εάν ο θεός ήθελε μόνο διαλογισμό και αφοσίωση, θα του ήταν αρκετοί οι άγγελοι. Αλλά οι άγγελοι δεν έχουν φιλεύσπλαχνη καρδιά. Αυτό το προνόμιο δόθηκε μόνο στον άνθρωπο και γι αυτό άλλωστε ο άνθρωπος θεωρείται η κορωνίδα της θεϊκής Δημιουργίας. Αυτοί που ακολουθούν το Μονοπάτι του Sant Mat έχουν τη χρυσή ευκαιρία να μπορούν να γνωρίσουν το θεό. Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα στο ανθρώπινο σώμα. Έτσι αν χάσουμε αυτή την ευκαιρία ποιος ξέρει πότε θα έχουμε πάλι μιά γέννηση με την ανθρώπινη μορφή.

Το Sant Mat είναι η επιστήμη που μας βοηθάει να ξαναβρούμε τη χαμένη ευδαιμονία, για να μη συνεχίσουμε να ζούμε μέσα στον πόνο, τη κακομοιριά και την ανασφάλεια αυτού του κόσμου.

Από τη στιγμή που η ψυχή μπαίνει στη μήτρα κάποιας μητέρας, λένε, ότι οι επόμενοι εννέα μήνες είναι γι’αυτή μιά φοβερή δοκιμασία. Στη συνέχεια όταν βγούμε σ’αυτό τον κόσμο περνάμε πόνους και λύπες, αγωνίες και άγχη και αυτό συνεχίζεται σε όλη μας τη ζωή. Είμαστε προορισμένοι και ταγμένοι να ζήσουμε εκατοντάδες ζωές και να βασανιστούμε στον υλικό κόσμο με το ένα ή το άλλο πρόβλημα, από τη μία απογοήτευση στην άλλη.

Ο περίφημος ποιητής της Ουρδικής γλώσσας Ahmed Faiz έλεγε: Η ζωή είναι σαν το ρολόι ενός φτωχού ανθρώπου που κάθε στιγμή τα πλήγματα του πόνου, της λύπης και της απογοήτευσης χτυπούν τα δευτερόλεπτα. Όλοι περνάνε βάσανα του ενός ή του άλλου είδους. Ποιος δεν έχει φυσικούς ή νοητικούς πόνους;

Ο πρωταρχικός σκοπός μας στη ζωή είναι να υπερβούμε τα βάσανά μας και να έρθουμε σε μιά κατάσταση αιώνιας ευλογίας και γαλήνης. Αυτό είναι που ονομάζουμε Σωτηρία.

Το Sant Mat μας διδάσκει πως να αποκτήσουμε Σωτηρία, τώρα σε αυτή μας τη ζωή, και όχι μετά θάνατο. Όλοι αυτοί που ευλογήθηκαν με το δώρο της μύησής τους στα μυστήρια του Υπερπέραν από τους Μεγάλους Διδασκάλους, είχαν κάποια άμεση προσωπική εμπειρία του Φωτός και του θείου Ήχου. Η Χάρη και η ευσπλαχνία τους, προσφέρεται στους αναζητητές της αλήθειας όταν αυτοί δέχονται τη θεία ευλογία τους. Αυτή είναι η δουλειά των Τελείων Διδασκάλων και αυτό κάνουν. Την ημέρα της μύησής τους οι νέοι αναζητητές έχουν προσωπική εμπειρία, άλλος λιγότερο και άλλος περισσότερο, της πραγματικότητας αυτής της Εσωτερικής επιστήμης και του μεγαλείου του Sant Mat.

Με την πάροδο του χρόνου ο μυημένος διασχίζει τα Εσωτερικά άστρα, τη

σελήνη και τον Εσωτερικό ήλιο και συναντάει την Αστρική μορφή του Διδασκάλου του και ενώνεται με αυτή. 0 Διδάσκαλος τελικά οδηγεί τη ψυχή του μυημένου μέσα από τα Ανώτερα Πνευματικά Επίπεδα μέχρι που αυτή να ενωθεί με το θεό.

Από τη στιγμή που ένας Τέλειος Διδάσκαλος δέχεται και μυεί ένα μαθητή, ενώνεται μαζί του και δεν τον εγκαταλείπει μέχρι να τον παραδώσει πίσω στον Πατέρα, στο αιώνιό του Σπίτι, το Sats Khand. Αυτή είναι η φιλοσοφία του Sant Mat και η διδασκαλία των Τελείων Διδασκάλων.

Αν δεχθούμε τη Χάρη και τη καθοδήγηση ενός Τέλειου Διδασκάλου θα βρούμε αιώνια ειρήνη και ευδαιμονία. Αυτή η ευλογία προσφέρεται ελεύθερα σε όλους τους ειλικρινείς αναζητητές της αλήθειας. Το να επιστρέφουμε πίσω στο θεό, είναι το καλό μας πεπρωμένο, αλλά αυτό μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την απέραντη Χάρη ενός Ζωντανού Διδασκάλου που αρχικά μας κάνει μικροθεούς και τελικά κανονίζει την επικοινωνία μας με το θεό, γεγονός που αποτελεί το Α και το Ω της ανθρώπινης ζωής.

0Ι ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΙ ΤΟΥ SANT-MAT ΠΟΥ ΕΥΛΟΓΗΣΑΝ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΟΥΣ ΤΗ ΓΗ ΤΟΥ 20ου ΑΙΩΝΑ

Sawan Singh 1858 - 1948

Kirpal Singh 1894 - 1974

Darshan Singh 1921 - 1989

Rajinder Sing 1946 -

ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

https://www.sos.org/el